

Tự ti vì bản thân không thú vị khi nói chuyện với bạn trai

Không ít lần, tôi cố gắng nói điều gì đó sâu sắc hơn, cuối cùng lại trở nên rối rắm.

Tôi là một cô gái 25 tuổi, làm thiết kế thời trang. Công việc của tôi khá thú vị, mỗi ngày đều có cơ hội làm việc với những chất liệu, màu sắc, ý tưởng mới mẻ. Cách đây bốn tháng, tôi quen anh, một chàng trai mà lần đầu gặp đã khiến tôi cảm thấy bối rối vì anh khen tôi xinh đẹp. Chúng tôi bắt đầu nói chuyện, đi chơi và dần dần trở nên thân thiết hơn. Thế nhưng có một vấn đề khiến tôi băn khoăn là bản thân thực sự không giỏi ăn nói.

Mỗi lần nhắn tin tôi thường hỏi anh: “Anh đang làm gì thế”? Nghe rất bình thường nhưng lặp đi lặp lại mãi khiến tôi cảm thấy chính mình thật nhàm chán. Có những lúc, tôi cố gắng đổi cách trò chuyện nhưng lại thành kỳ quặc. Ví dụ, tôi nhìn anh rồi buột miệng nói: “Anh đẹp thật”. Những câu như vậy, nếu là người khác nói, có lẽ sẽ đáng yêu, qua miệng tôi lại chẳng hợp lý chút nào.

Tôi nhớ, ngày trước viết văn ở trường, hay dùng từ “sâu sắc” đến nỗi giáo viên từng khuyên tôi phải chọn lọc từ ngữ. Giờ đây, trong cuộc trò chuyện với bạn trai, tôi lại rơi vào tình cảnh tương tự, những câu nói quá cố gắng để hay ho hóa ra lại vụng về.

Tôi còn nhớ lần anh kể về sở thích đi phượt. Anh nói rất say sưa, còn tôi chẳng biết phải đáp lại thế nào, chỉ gật đầu và thốt lên: “Vui ha”, một câu nói ngắn gọn nhưng cảm nhận rõ sự lúng túng của mình trong đó. Anh nhìn tôi cười rồi tiếp tục câu chuyện. Dường như anh chẳng phiền lòng, còn tôi cứ tự trách mình.

Có những hôm, tôi dành cả buổi tối để nghĩ xem nên nói gì với anh, rồi khi nhắn tin lại chỉ gửi mấy câu đơn giản, đôi lúc chẳng có chủ đề gì cụ thể. Có lần, tôi thử kể một câu chuyện hài hước mình đọc được trên mạng. Anh nghe xong, chỉ cười nhẹ. Tôi biết không phải vì câu chuyện dở mà là cách mình kể chẳng truyền tải được cái hay của nó. Những khoảnh khắc như thế làm tôi nhận ra: giao tiếp không phải chỉ là lời nói, còn là cách truyền đạt cảm xúc. Thế nhưng, mỗi khi mở miệng, tôi lại tự ti rằng mình chẳng đủ thú vị, chẳng biết cách khiến người khác cảm thấy thoải mái. Tôi mong mọi người và nhất là độc giả Phạm Phương Nam cho lời khuyên, chân thành cảm ơn.

